

Posudek na bakalářskou práci Kateřiny Kopečné
“Comparison of lives and works of E.A. Poe and Stephen King/ What can make people write horror stories?”

Jako téma své bakalářské práce si Kateřina Kopečná zvolila srovnání dvou významných amerických spisovatelů v oblasti žánru hororu Edgara Alana Poea a Stephenha Kinga. Zatímco první jmenovaný patří k průkopníkům tohoto žánru v první polovině devatenáctého století, druhý je jedním z nejznámějších současných pokračovatelů této tradice. Přes ono velké časové období, které dělí oba spisovatele je možné vysledovat spoustu podobností především v oblasti jejich literární tvorby, neboť Poe byl jedním z Kingových klíčových vzorů a zdrojů inspirace. Proto považuji takové srovnání za velmi podnětné téma představující pro jeho autorku zajímavou příležitost pro demonstraci její schopnosti analytické práce s textem.

Za nesporný klad práce považuji její ucelenou a přehlednou formální a organizační strukturu - celá práce je velmi koherentní, jen minimálně odbočuje od svého ústředního tématu, její rozdělení do jednotlivých kapitol jasně odráží autorčin myšlenkový postup i strukturu její argumentace. Předností práce je její čtivý styl s minimem gramatických nepřesností (snad s výjimkou užití členů a několika gramatických nepřesností, které ovšem nejspíše vznikly jako překlepy). Oceňuji také autorčinu nadstandardní práci se sekundárními zdroji. V teoretické části se autorka žánru hororu obecně a nastiňuje zásadní momenty biografii vybraných autorů. V praktické části pak nejprve srovnává jejich životy a následně jejich díla. Má víceméně jediná zásadní připomínka se týká právě první podkapitoly praktické části – srovnání životů Poea a Kinga. V úvodu práce si autorka klade za jeden z cílů zjistit, jaké životní okolnosti mohou člověka/spisovatele přimět psát horory. Ačkoliv nejsem profesí psycholog či psychiatr, myslím si, že takových impulsů či příčin může být zcela jistě celá řada, navíc ne všechny nutně sociálně podmíněné. Odpověď na ní v rozsahu pouze několika stran se tak nevyhnutelně stává spekulativní a povrchní a dává práci spíše popularizační než akademický nádech. Je užívání drog, neúplná rodina a nomadický způsob života v dětství dostatečným „předpokladem“ pro to být autorem hororů? A jak do toho všeho zapadá kapitola o manželství, která ukazuje, že v obou případech byly spisovatelům jejich ženy oporou a zdrojem jistoty? Tato část práce se mi tak jeví jako poněkud redundantní, neboť tyto informace se víceméně nacházejí v biografii části teoretické, a jsou, již zcela legitimně, opětovně zmiňovány v kapitole srovnávající tvorbu autorů. Naopak, za velmi zajímavou považuji kapitolu srovnávající díla obou autorů a domnívám se, že té se měla autorka věnovat ještě podrobněji na úkor části předchozí – především bych zde ocenil důslednější práci s primárními zdroji (je škoda, že v celé práci jsou pouze tři citace z děl srovnávaných autorů – např. podkapitola „Characterization“ tak vyznívá značně obecně až vágně – mohla by ji autorka doplnit či okomentovat při obhajobě?).

Přesto se domnívám, že bakalářská práce Kateřiny Kopečné je zajímavá, dobře strukturovaná a podepřená znalostí a využitím primárních i sekundárních zdrojů. Proto práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení **výborně až velmi dobře** v závislosti na průběhu obhajoby.

V Praze 19.5. 2012

.....
PhDr. Petr Chalupský, PhD.
oponent práce